

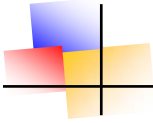

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Zo života zboru
K nám znovuzrodeným
Poézia
Pre deti

Slovo na tento mesiac

Tak silne rástlo slovo Pánovo a rozmáhalo sa.

Sk 19,20

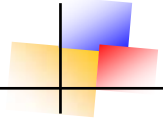
K porozumeniu svedeckej výpovede Písma je potrebné poznať, čo vlastne tomu predchádzalo. Išlo o obdobie, keď mesto Efez bolo zasiahnuté evanjeliom, ktoré zvestoval apoštol Pavol. Čítame: „Všetci počuli slovo Pána Ježiša“ Sk 19,10. Ďalej: „A mnohí z tých čo uverili, vyznávali a priznávali sa k svojim skutkom.“ Sk 19,18. Tak silne rástlo slovo Pánovo, že pôsobilo premenu v živote tých, čo uverili, že činili pokánie. Veď je to tá najťažšia a najdlhšia cesta, kým človek pod pôsobením Božieho Ducha prizná svoj hriech a vyzná. Veď padlý človek má neustále tendenciu prikrývať hriech a robiť dojem spravodlivého a dobrého človeka. Bola to úžasná udalosť pôsobenia Slova Pánovho v Duchu Svätom.

Ako to vlastne je dnes? Slovo vôbec sa stáva prázdny, bez obsahu. V spoločnosti počujeme slová, ktoré manipulujú, zavádzajú, skresľujú fakty, slová naplnené horkosťou, nenávisťou, reptaním apod. Zdá sa, že nemajú účinnosť, ale aj tieto pôsobia a to rozkladne, paralyzujúco a vyprázdňujúco na ľudskú dušu. V kresťanskom prostredí sa možno cítime presýtení biblickým vyučovaním, je mnoho konferencií, seminárov, kurzov, biblických hodín, ale ovocia málo. Vznikajú otázky, čo je prekážkou, že Božie slovo medzi nami tak silno nerastie a nepôsobí? Uvedomujem si, že to nemôže byť čierno-biele videnie. Predsa si kladiem otázku, ako je to s účinnosťou Božieho slova v mojom a v našom živote? Uvedomujem si, že tých odpovedí môže byť viac. Z kontextu uvedeného citátu sa mi natíska otázka: Máme otvorené uši a srdce, aby sme počuli slovo nášho Pána nesené mocou Ducha Svätého? To je tá vzácna milosť, keď k nám hovorí Pán a my počujeme hlas svojho pastiera a keď sa nedáme popliesť cudzím hlasom. Nie len počuť slovo Pána, tak ako v Efeze, ale aj uveriť a poslúchnuť hlas Pána vo svojom srdci a svedomí. V Efeze zakúsili moc oslobodenia od hriechu a satana.

Vďaka Bohu za udalosť viery v našom živote z Božej milosti, ale prosíme o poslušnosť viery pred Pánom, aby sme prežívali účinnosť Božieho slova k pravej slobode a radosti v Pánovi. Keď bude rásť Slovo Pánovo v nás a medzi nami, porastie aj zbor aj zborový dom.

Chceme si tiež pripomenúť reformačný zápas aj všetkých, ktorí išli a niesli evanjelium Ježiša Krista.

Váš brat kazateľ

Zo života zboru

Drahí moji!

Predovšetkým Vás smiem pozdraviť aj v mene mojich rodičov, ktorí aj vo svojej pripútanosti k lôžku a všelijakých zdravotných a neraz aj mentálnych obmedzeniach majú najjasnejšie uvažovanie, prejavy a vnútorný pokoj v tom, čo sa týka vecí duchovných.

Mám vzácnu príležitosť smieť Vás osloviť. Za posledný rok sa v našej rodine usporiadali veci tak, že som si až pod ich farchou uvedomila, aké je vzácné bez obmedzenia smieť zdieľať zborový život. Dnes, a to hovorím s plnou vážnosťou, mi veľmi chýbate nielen v nedeľu a v dni biblických hodín. S každým z vás si viem predstaviť spoločne strávený čas, vzájomné zdieľanie a možno aj sporenie sa o nejakú vec. O svojom novom postavení opatrovateľky rodičov, (maminka sa už skoro rok ani neprevráti, ani neposadí, otec leží na lôžku od mája t.r.) Vám môžem povedať, že ma v mnohom zastihlo pri ich chorobách nepripravenú, zmätenú, plnú vnútornej úzkosti a hlavne nedostatku fyzickej sily, hlavne spočiatku, kým som si ako tak osvojila niekoľko rutinných postupov, takže si rodičia so mnou trpezlivo užili všelijakého lomcovania a naťahovania. Nevedela som si dosť dlho zadeľiť všetky potrebné úkony spojené s ošetrovaním, vedením domácnosti a obstarávaním liekov a lekárov, s nákupmi. Hlavne som nevedela odpočívať a nájsť si chvíľku na stíšenie. Dnes si už tak, ako je v Luk.17/10 odporúčené, pre seba hovorím: „Neužitoční sluhovia, urobili sme to, čo sme boli povinní urobiť“.

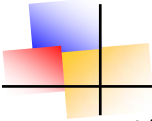
Vďaka, dobrý Bože, za lekárov, moderné pomôcky a všetky rady skúsenejších. Veľká vďaka za Vaše modlitby, návštevy, povzbudzovanie, ale aj za každú náku, posluhu, povzbudenie v telefóne, uľavujúcu masáž, opravy v domácnosti, pomoc, neraz aj v nočných hodinách. Tí čo pomáhajú, nechcú byť menovaní a je zjavné, že toľkej zahanbujúcej pomoci a účasti sa našej rodine dostáva len skrze lásku Kristovu. Na to nestačia moje slová.

Denno denne máme ďakovať za požehnanie a za to, že znova tento rok sa udiali tie prepodivné veci v prírode, že bola jar a leto a že nám zverený kúsok krásnej domoviny priniesol úrodu, že zem oplývala krásou a že sa nevychýlila o pár stupňov v zemskej osi, aby nás nespálilo slnko, ani nezahubil mráz, že trvá čas milosti. Možno veci zrejme, ale nie samozrejme.

Prežívam zahanbujúci pocit obdarovania vo všetkých smeroch, ktorý neviem vrátiť a presvedčam sa, ako prepodivne do seba veci zapadajú a riešia sa, keď v pokore a s nádejou na nášho Pána pristupujem k povinnostiam. Ako doslova je s Ním každé bremeno ľahšie.

Dovoľte však podeliť sa s Vami o jednu spomienku z detstva, ktorú som si vyhodnotila pre seba až po uplynutí polstoročia, ktorá mrazí a zároveň vystríha. Je vo veľkom protiklade s tým, čo smiem zažívať v obdarovaní a spolupatričnosti so zborom ja s mojimi rodičmi.

Zbor, do ktorého som v detstve chodila, keď sa môj otec vrátil z väzenia, mal zakázané pôsobiť vo Zvolene, ale bol vykázaný na perifériu, vtedy asi 5 km od mesta na vzdialenú dedinu Môťová. Zhromaždenie bolo v tesnej miestnosti a dvorom tiekla močovka z hnojiska. Ešte ďalej za dedinou, ďalšie 3 km sa stavala priehrada, kde smel ako robotník drieť a bývať aj môj otec a mama. Do školy sa chodilo pešo do dediny, boli tam ešte viactriedky a v triede sme boli aj štyridsiati. Ku kachliam presadil učiteľ vždy uzimeného a vyziabnutého chlapca Milana.

Miesto gombíkov mával vyrastený kabátik zapnutý zicherkou, nemával zošity, len poskladané papiere, nenosieval si desiatu. Občas zapáchal a deti sa s ním cez prestávky na dvore nehrali. Niekedy mu učiteľia zabavili knihy, ktoré čítal cez hodiny. Vždy všetko vedel a mal výborné známky. V môťovskom zhromaždení veriacich on a jeho otec, ešte s ďalšími dvoma malými bratmi, postávali vždy úplne vzadu. Otec, posunovač na železnici, si musel povinne odrobiť aj na družstve a odvádzať kontingenty a vo voľnom čase chodieval do drevárskeho podniku vykladať guľatinu. U nich doma však bola veľká bieda, lebo duševne chorá mama len ležala na posteli. Deti sa museli postarať o kúrenie, neraz variť a s otcom si delili starosť o kravičku, prasiatko a domácnosť v ťažkých časoch nedostatku potravín a ošatenia tak, ako vedeli. Nemali starkú, ani inú rodinu. Nemali ani zborovú rodinu. Po zhromaždení ostávali sami. Nikto ich nikdy nepozval na obed, ani nijako neobdaroval prebytkami zo svojho stola. Nenašla sa láskavá sestra, aby zašla občas pomôcť do rodiny, ani brat, ktorý by odbremnil zrobeného otca. Nik zo zboru nechcel nič vedieť o ich ťažkom živote. Otec si po rokoch siahol na život a z detí vyrastali deti ulice.

Neveselý príbeh o zlyhaní a neexistujúcej sociálnej sieti päťdesiatych rokov. Ale obzvlášť príbeh o neláske a nevšímavosti spolubratov. Možno už zabudnutý, ale nie nereálny tam, kde sa v pokore a vďačnosti neprijímajú obdarovania a kde sa dostatok zaopatrenia tela a duše prijíma ako samozrejmosť. Kde neochota vzájomne sa zdieľať navodí nevšímavosť. Kde vnútorné rozpory zatienia Božie prikázania. Aj dnes sa do našej reality vtiera obraz biednych na ulici, biednych na duši, bezradných v každodenných problémoch, nemocných. A nemusia to byť len problémy chudoby. Aj dnes môže reptanie a nespokojnosť zastrieť zrak aj veriacich v Pána Ježiša Krista, otráviť myslenie, ktoré môže vyústiť aj rozchodom so spolubratmi.

V poslednom čísle Zborových listov brat Ľ. Straka úprimne priznal, že sme obdarovaným pozemkom na Bardejovskej ulici a nečakaným finančným darom zaskočení. Nevieme, čo s touto výzvou. Priznávam, že vystihol aj moje úvahy. Z nejasných kontúr mi však vychádza najzreteľnejšie výzva kombinovaného zámeru, kde by pomoc či opatera chorých, bezvládných a starých mala svoje miesto. Lebo nie každý má možnosť poskytnúť opateru podľa potreby a náš verejný systém je celkom nedostatočný.

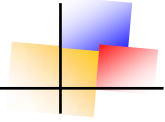
S údivom nad Božou pomocou, ktorej sa mne a mojim rodičom dostáva v tak hojnej miere hlavne prostredníctvom spolubratov a sestier z nášho zboru, chcem nahlas ďakovať a svedčiť, že keď úprimne voláme, Pán je nám nablízku. V bázni si opakujem, že kto nevezme svoj kríž na seba, nie je hodný nasledovania Pána Ježiša Krista. V duchu prikázania, že máme jedni druhých bremená niesť, s vďakou prosím o milosť a požehnanie pre nás všetkých.

Danica Klincková

(Príspevok odznel ako svedectvo na deň poďakovania za úrodu a dary od nášho Pána 14.10.t.r.)

Poznámka redakcie:

Sestra Danica má nemalé neurologické problémy s preťaženou chrbticou a nutne potrebuje absolvovať pravidelné rehabilitačné cvičenia. Tí bratia a sestry vo viere, ktorí sú v pracovnej dobe voľní, majú možnosť ponúknuť svoj voľný čas na záskok v opatere jej nevládných rodičov asi na dvojhodinový interval.

Správa z členskej schôdze

Členská schôdza prerokovala nasledovné body:

- zvolila zapisovateľov na členských schôdzach,
- zvolila revízorov účtov,
- zrušila kolektívne členstvo v Evanjelickej aliancii,
- bola oboznámená so zoznamom pracovníkov pre jednotlivé zložky zborovej práce, ktorých potvrdilo staršovstvo,
- staršovstvo predložilo zámer v oblastiach prác, ktoré bude sledovať,
- aktuality v hospodárskej oblasti.

Kazateľ Pavol Halža

Podrobnejšie informácie z členskej schôdze sú pre členov zboru k dispozícii u brata kazateľa.

Chrobák v hlave

Ulicou „Potom!“ prídeš do domu „Nikdy!“ Neodkladaj svoje spasenie na „potom“. Dnes je čas vhodný.

Hviezdičky 1945

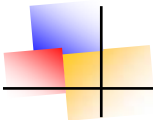
K nám, znovuzrodeným!

Slová Pána Ježiša Nikodémovi nedávajú inú možnosť vstúpiť do Božieho kráľovstva iba ako sa zrodiť z Ducha znova ako duchovná bytosť. Aký rizikový môže byť aj duchovný pôrod naznačujú slová večného odsúdenia Ježiša Krista: „Pre tých by bolo lepšie, keby sa vôbec nenarodili.“ Nahota novorodenca v duchovnej rovine je paralelou bezúhonnosti zbavenej hriechov vyznaných, ale aj bezmocnosti čeliť novým zvodom hriechov budúcich bez ochrany nášho Pána Ježiša Krista.

„Alfa“ začiatok v pôrodných bolestiach, pochybnostiach, pri vyznaní svojej nedostatočnosti v konfrontácii s večnosťou, alebo začiatok vo forme kolektívnej extázy či euforickej levitácie bez obmedzenia v radosť a najmä – bez kríža a starostí o zajtrajšok.

„Alfa“ – ak je základ pevný - na skale, ktorou je Ježiš Kristus, je možné očakávať stabilitu počas celého duchovného života. Aj v búrkach a súženiach prinesie život kresťana bohatú úrodu. A „Omega“ – čas biologickej smrti, bude završením poslania a nasledovaním nášho Pána do večnosti. Len keby tých ďalších písmen – dní a rokov nebolo toľko:

Poslúchať a slúžiť a pomáhať bez ocenenia zásluh – načo to všetko veď som už spasený – vierou. Skutkami sa môžem len strápníť –

ved' nikdy nebudú dokonalé. Nech sa trápia iní. Ja si počkám ako to dopadne. A potom im to pripomeniem, vyjadrím svoj názor a výnimočne aj zatlieskam ak to bude nevyhnutne nutné – moje amen musí byť zaslúžené – len po špičkovom umelecky, štylisticky, gramaticky, teologicky mnou akceptovateľnom výkone kazateľa či modlitebníka.

Iste je to o kultúre, ktorou sa kresťanský svetonázor vyjadruje. V súčasnej postmodernej dobe skús oponovať, keď módne trendy povyšujú deravé gaty a holé pupky a piercingy perí či obočí za legitímny kultúrny fenomén vyjadrenia štýlovej príslušnosti mladých. Ale aj starší plešatí páni ako uznávané celebrity na galakoncertoch čapicu z hlavy nezložia. Je mi jasné, že do chrámov ducha takéto módne trendy nepatria. Ale ja som už starý pán a až potom starší brat vo viere, ktorý už zabudol, že aj on bol mladý. Ak cirkev nechce prísť o mladú krv, mala by tolerovať jej generačné prejavy, alebo vychovávať tam, kde zlyháva rodina i škola?!

Ťažká otázka, ak je celá spoločnosť v kríze morálnych hodnôt, kultúry, vrátane kultúry masmédií, komunikácia to naplno odzrkadľuje. A duchovná kultúra či kresťanstvo vôbec? U katolíkov znechutený nový pápež zo sprofanovania svätých omší slúžených v hovorových jazykoch, žiada návrat k latinskej liturgii v katolíckych kostoloch. U evanjelikálov rozkol v otázke priority slobodného vanutia Svätého Ducha v letničných cirkvách voči prioritě Ježiša Krista a jeho kríža, vyžadujúcej poslušnosť, zodpovednosť, vyhrocuje otázku pre každého z nás bratia a sestry z CB, kam patrím a k čomu ma zaväzuje – či plávať na Kováčskej proti prúdu alebo po prúde.

Trojuholník je symbolom plnosti a stability v stavebníctve. Svätá trojica, ako myslený trojuholník je základom plnosti kresťanského vierovyznania. Prerušenie väzby, ale aj pridanie ďalšieho bodu, vedie k porušeniu stability, identity a následne k zániku trojice bodov. Starý dobrý a platný Euklides.

O nič menšie, bratia a sestry znovuzrodení, nejde, ako o zachovanie viery v Pána Ježiša Krista. Teda kresťanskej viery v jej pôvodnej čistote. Aby po „Alfe“ znovuzrodenia do rodiny Božích detí bola zaslúžená „Omega“ po naplnení toho, k čomu nás náš Pán Ježiš povoláva znova a znova po všetky generácie až do konca sveta.

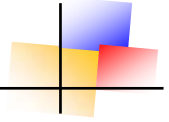
Milan Motýl

Chrobák v hlave

Radšej búrkou života s Ježišom ako pokojnou plavbou bez Neho.

Hviezdičky 1945

M. Jurčo: Nad hrobom

(Zo zbierky básní Jazyk spieva o Tvojom Slove)

Ján 11, 25

Tu,
v bráne tmy stojí ona.
Smrť.
Matka hrobov,
kráľovná času.
Jej pohľad láme oči,
jej hlas výsmechom zahaľuje slnko.

Čože si predo mnou, človek?
Vzduch,
ktorý letí oproti bralám,
bublina
na vlnách mora.

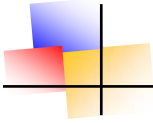
Čože je z tvojho čakania
na zajtraší deň?
Jeden sprievod čierny.

Slnečné lúče by si chcel
do ruky chytiť
a máš ich vždy prázdne...

Stôl šťastia práve prestieraš,
keď ti pred dvermi
zastavím svoj voz.

Vezmem ťa, kedy chcem,
všetkých.
Ó, vždy všetkých.

Dieťa z náručia matky,
ženu zo srdca domu
a silného muža z veľkej jeho cesty.

Čože si predou mnou, človek?
Koniec!
Koniec toho začiatku,
ktorý sa práve chystáš žiť.

Tvoje ruky, mŕtve holubice,
v truhle ležia.
Oči sa premenia v prach,
aj ružové líce si vezme zem,
nič nie je viac tvoje
a nič iného.
Nevidíš už slnko vo dne
ani mesiac v noci.

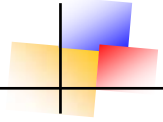
Nezavoláš v radosti do ranného ticha,
neozveš sa, keď ťa budú hľadať.
Ktože by ťa hľadal,
tvoj list som vytrhla z veľkej knihy ľudstva!

Čože si predou mnou, človek,
čože ste predou mnou vy,
ktorí ešte živí nad hrobom stojíte?

My sa držíme zaslúbení Božích!
My sme sa pevne uchopili
slov Pána Ježiša Krista:

Boh nie je Bohom mŕtvych, ale živých!
Ja som vzkriesenie i život,
kto verí vo mňa,
aj keby umrel,
žiť bude!

Neskončilo sa,
neskončilo sa!
Ale podľa týchto zaslúbení
sa pre neho práve teraz
večnosť začala!

Prečo je niekedy menej viac

Kolegyňa v práci nám raz rozprávala príhodu z jednej slávnosti. V divadle sa pri príležitosti MDD konalo predstavenie pre pozvaných hostí. Účinkovali v ňom aj deti z detských domovov. Všetky deti pekne hrali, spievali a tancovali - obecenstvo im tleskalo. Najväčší potlesk zožal asi 5-ročný rómsky chlapec. No nie preto, ako pekne spieval, ale zato, ako sa správal.

Ako všetky deti aj on dostal po vystúpení bonboniéru - asi prvú a jediná vo svojom živote. Veľmi sa jej potešil. Potom bonboniéru otvoril a ponúkal bonbóny všetkým okolostojacim ľuďom. Hanbili sa vziať si takú vzácnosť, ale chlapec bol neodbytný. Keď tie cukríky prehľtali, mali v hrdlách akúsi hrču a v očiach slzy. Na túto chvíľu asi nikto z nich a ani z ostatných prítomných nezabudne.

Chlapec sa podelil o to, čo bolo pre neho vzácné a cenné. Ved' také paradné zabalené a iste aj veľmi dobré cukríky ešte nejedol. No z vd'ačnosti a dobroty svojho srdiečka sa o ne podelil. Každý darovaný cukrík z tejto bonboniéry bol iste sladší ako všetky bonbóny, ktoré dovtedy dostali. A títo uvidia aj tety ich dovtedy už iste zjedli veľa.

O tom, akú má hodnotu dar aj skutok, je napísané v Biblii:

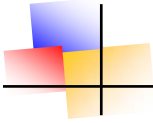
„Ježiš sedel pri pokladnici a prizeral sa, ako ľud hádže peniaze do pokladnice. Mnohí bohatí hádzali mnoho. Prišla aj chudobná vdova a vhodila dva haliere, to jest kodrant. Tu zavolať si učeníkov a povedal im: V pravde vám hovorím: Táto chudobná vdova vhodila viac ako všetci, ktorí hádzali do pokladnice. Lebo všetci hádzali z prebytku, ale ona zo svojej chudoby vhodila všetko, čo mala, celý svoj majetok.“ (Mk 12, 41-44)

Tie dva haliere vhozené z vd'aky mali preveľkú cenu - boli jediné, čo chudobná žena mala. Boli cennejšie ako zlato a striebro tých, čo dali len to, čo im zvyšovalo. Oni to vlastne vôbec nepotrebovali. Nič to pre nich neznamenal ani im to nechýbalo.

Asi je to tak, že k váhe a k hodnote toho, čo dávame, sa pripočíta aj vd'ačnosť a láska, ktorú nosíme vo svojich srdciach. Nezáleží na tom, ako mnoho dávame. Dôležité je, že dávame radi z celého srdca. Z vd'ačnosti nášmu nebeskému Otcovi, od ktorého všetko máme.

Budúci mesiac sa budeme pripravovať na sviatok, ktorým si pripomínáme čas príchodu Pána Ježiša Krista na svet. Povieme si aj niečo o lampášoch v oknách. Určite ste zvedavé, milé deti, prečo to ľudia kedysi robili.

Teta Kamila

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik chvál:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni (vedie J. Havrila)
- ✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
 - malá besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
 - veľká besiedka: od 9:30 do 10:00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.

Jubilanti: Gubek Štefan

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 - 927590

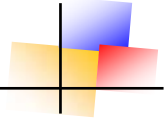
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ Za program v mesiaci
- ✚ Za evanjelizáciu zboru
- ✚ Za rodiny s deťmi
- ✚ Za chorých
- ✚ Za všetky zložky zborovej práce
- ✚ Za projekt na Bardejovskej
- ✚ Za stretnutie správcov zborov CB na Slovensku 6.11.2007
- ✚ Za stretnutie staršovstiev v Hermanovciach 10.11.2007

Staršovstvo informuje

- ✚ Br. Žežula bol poverený zostavením nového elektronického adresára členov a priateľov zboru.
- ✚ Stretnutie kazateľov vs. zborov sa uskutočnilo 16.10.2007 vo Vranove nad Topľou. 6.11.2007 bude stretnutie správcov zborov vo Svaríne.
- ✚ V Bratislave vznikla iniciatíva pre vydávanie nového cirkevného časopisu Dialóg. Prihlášky k odberu je možné dostať v kancelárii zboru.
- ✚ Staršovstvo schválilo vytvorenie špeciálneho účtu na dlhodobú zbierku pre Bardejovskú ulicu.
- ✚ Br. kazateľ a br. Bielik ako zástupcovia staršovstva navštívili skupiny veriacich Rómov vo Vítkovciach, medzi ktorými pracuje br. Daniel Kušnierik.
- ✚ Staršovstvo súhlasilo s návrhom, aby budúca mládežnícka konferencia CB sa konala v Košiciach. Chce túto prácu podporovať a mobilizovať zbor k jej podpore.

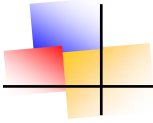
Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v utorok 20.11.2007 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, J. Kutlíková.

Web: <http://www.cb.sk>

Program na mesiac november

1.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
2.	Pi	17.00 Dorast
4.	Ne	09.30 Modlitby /M. Jaško/ 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie Pána 18.00 Modlitby
5.	Po	18.00 Stretnutie sestier zboru
7.	St	18.00 Mládež
8.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
9.	Pi	16.00 Náboženstvo 17.00 Dorast
11.	Ne	09.30 Modlitby /F. Kaleja/ 10.00 Bohoslužba /farár Wahlen – Misia na Níle/ 15.30 Stretnutie rodín
14.	St	18.00 Mládež
15.	Št	18.00. Biblická hodina /kaz. P. Halža/
16.	Pi	17.00 Dorast
18.	Ne	09.30 Modlitby /I. Žežula/ 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ 18.00 Biblická hodina v Michal'anoch
19.	Po	17.00 Schôdza staršovstva
21.	St	18.00 Mládež
22.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
23.	Pi	16.00 Náboženstvo 17.00 Dorast
25.	Ne	09.30 Modlitby /E. Mittelman/ 10.00 Svedectva zo života viery 18.00 Stretnutie v skupinách zboru
28.	St	18.00 Mládež
29.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/

Zmena programu vyhradená.